

Προσφυγή της 27ης Ιουνίου 2018 — Riesco García κατά Κοινοβουλίου.

(Υπόθεση T-391/18)

(2018/C 352/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Juan Carlos Riesco García (Rota, Ισπανία) (εκπρόσωπος: Tey Ariza, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- με τη παρούσα προσφυγή και δυνάμει των αρμοδιοτήτων του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο προσφεύγων ασκεί προσφυγή κατά παραλείψεως όσον αφορά την απάντηση της επιτροπής αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 31ης Μαΐου 2017 στην αναφορά του υπ' αριθ. 0741/2015, σχετικά με τη δυσμενή διάκριση που φέρεται να υφίσταται μεταξύ των μονίμων υπαλλήλων και των μη μονίμων υπαλλήλων όσον αφορά τους όρους συνταξιοδότησης των εργαζομένων στην κεντρική δημόσια διοίκηση της Ισπανίας,
- λαμβανομένης υπόψη της νομοθεσίας (Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP), να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και να αποφανθεί επί του προβαλλόμενου ζητήματος, βάσει δε της προσφυγής, να υποχρεώσει το κράτος μέλος να αναγνωρίσει το δικαίωμα των εργαζομένων στην κεντρική διοίκηση σε πρόωρη συνταξιοδότηση υπό τους ίδιους όρους και να καταστήσει άμεσα δυνατή την άσκηση του δικαιώματος αυτού.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προβάλλει ότι, όσον αφορά την ειλεούσια συνταξιοδότηση, η επίμαχη ισπανική νομοθεσία επιτρέπει στους μονίμους υπαλλήλους που υπάγονται στην κοινωνική ασφάλιση να αλλάζουν καθεστώς κοινωνικής ασφάλισης, ενώ οι μη μόνιμοι υπάλληλοι δεν έχουν τέτοια δυνατότητα.

Ο προσφεύγων θεωρεί παραπλανητική και ακατανόητη την αβάσιμη απάντηση που έδωσε η επιτροπή αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην αναφορά (αριθ. 741/2015). Το συγκεκριμένο όργανο, το οποίο είχε κρίνει την αναφορά παραδεκτή και είχε θεωρήσει, στις 3 Αυγούστου 2016, ότι είναι απαραίτητη η συμμόρφωση της ισπανικής νομοθεσίας με την οδηγία 1999/70 (δια της θεσπίσεως ίδιων όρων συνταξιοδότησης) και το οποίο εξέταζε το ενδεχόμενο να κινήσει διαδικασία λόγω παραλείψεως, εν τέλει μετέβαλε την άποψή του, με το αιτιολογικό ότι ορισμένα «πραγματικά ζητήματα» χρειάζονται εξέταση.

Ακόμη πιο ακατανόητο είναι το γεγονός ότι, εφόσον υπάρχουν αμφιβολίες, το ζήτημα αυτό δεν τίθεται στην κρίση του οργάνου που είναι αρμόδιο να κρίνει εάν απαιτείται συμμόρφωση της εθνικής νομοθεσίας με την οδηγία 1999/70, δηλαδή του Δικαστηρίου, αλλά προτείνεται, αντ' αυτού, να τεθεί το ζήτημα στην κρίση των εθνικών δικαστηρίων, τα οποία έχουν πιο περιορισμένη ή και καθόλου αρμοδιότητα να κρίνουν εάν απαιτείται συμμόρφωση της εθνικής νομοθεσίας με το δίκαιο της Ένωσης.

Προσφυγή της 29ης Ιουνίου 2018 — ITSA κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-396/18)

(2018/C 352/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: International Tax Stamp Association Ltd (ITSA) (Sunbury-on-Thames, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: F. Scanvic, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή